

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiae, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Servitutibus Prædialibus, Usufructu, & utroque
Retractu, Pars II. de Emphyteusi, Pars III. de Locatione & Conductione

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. XIV. Eadem Romana Casalis veteris. A cuius persona initiandæ sint,
ac regulandæ generationes ad quas concessio facta est; Et in discrepantia
capitula, & instrumentum, quid potius attendi debeat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74102](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74102)

DE EMPHYTEVSI DISC. XIV.

37

Artis fundamentis, dicitisque distinctionibus, & auctoritatibus, quae in stricta juris censura urgere videbantur, unde propterea aliqui ex hujus partis defensoribus mordicus insistebant super defensionis propositio, attamen mihi ad veritatem reflectenti difficultatem non levem inferebat communis usus loquendi spectato nostro materno Italico idiomate, in quo concepta erant Capitula potius attendenda, quam instrumentum, ex iis quae habentur in alia disputacione habita in hac eadem causa discursus. Ista enim eloquitione attenta non intrant sophistica distinctiones, ac subtilitates juristarum super corvum verborum ac super eos, an adesse dictio à vel ab, seu alias dictiones, de, vel, ex, & similes quae apud allegatos considerati solent, ac eriam advertitur in decisione. Ita siquidem videntur pro meo sensu species judaismi, seu pabulum grammaticorum, quoniam cum questio sit voluntatis, istius substantia semper ac primaria attendenda est, ex communis usus loquendi ultima regulanda ex deductis per Rot. dec. 135. n. 4. & 5. par. 10. rec. ubi allegant Anachar. Felin. Mantica & veteri, & praetertim magistris doctrina Bar. in l. omnes populi n. 58 ff. de just. & iur. quod usus loquendi omni regule omnique constitutioni derogat & prævaleret.

Neglexit autem Rota, & meritò, assumere inspectiōnem super natura contractus, & an ageretur de emphyteusi vel locatione, quoniam si datum voluntatem restringendi concessionem ad solas generationes masculinas per veritatem, ut communis usus loquendi Italico idiomate probabilitus importaret, nil refert esse unum vel alterum contractum, quoniam non implicat esse locationem ita cum ista vel alia lege alias de iure sub isto contractu non cadente qualificatam, ut apud Seraphin. decif. 808. Orthob. decif. 42. & in aliis. Ideoq; mihi pro succumbente scribenti, reflectendo ad veritatem placuit resolutio, quævis ejus rationes non omnino satisfacerent, dum vera ratio pro meo iudicio consistere videbatur in distinctione substantia veritatis potius, quam in distinctionibus ac formalibus verborum instrumenti.

E A D E M R O M A N A

C A S A L I S V E T E R I S.

P R O

M O N A S T E R I O S. P E T R I
A D V I N C U L A.

C U M

R O B E R T I S.

Causa decisus per Rotam pro Monasterio.

A cuius persona initiandæ sint ac regulandæ generationes ad quas concessio facta est; Et in discrepancia inter Capitula, & instrumentum, quid potius attendi debeat.

S V M M A R I V M

¹ **C**ausa controversia.
² De modo computandi generationes.
Card. de Luca de Empyteni Pars II.]

- 3 *An sub generatione masculina veniant masculi ex femina.*
- 4 *Dictio à, vel ab, an sit inclusivè vel exclusivè.*
- 5 *Capitulis potius quam instrumento deferendum est.*
- 6 *In prohibitis conventio à beneplacito Apostolice est regulanda.*

D I S C. XIV.

SOPITA per concordiam controversia de qua in precedenti, fratres & de Robertis descendentes per masculum à Victoria filia Jo. Baptista stipulatoris curarunt ad causam se admitti, praetendentes investitutram eis convenire. Assumptaque disputatione coram eodem Albergato sub die 4. Junii 1655. pro non comprehensione ad favorem Monasterii prodit resolutio confirmata iि. Decembri 1658. coram eodem, unde propter ea actores atque verunt.

Fundamentum actorum erat, quod cum in instrumento diceretur concessionem fieri Jo. Baptista pro filiis suis ad eorum veritam generationem masculinam, opus non erat, quod filii ipsius Jo. Baptista tanquam demonstrati pro generibus magis quam generis essent masculi, sed sufficiebat quod dictam qualitatem haberent illi qui futuri essent de tercia generatione passiva, dum stante verbo eorum, dictis filiis dejecto, resultabat quod ipsi stabant exclusivè, quia nemo generat se ipsum, neque potest quis dei de ejus generatione ac sui ipsius filius juxta distinctionem de qua in Affidem emphyteusis coram Merlino inter suas decis. 420. & 424. & in eadem coram Macchiavello decis. 355. par. 11. recent. & habetur actum in Bonon. seu Nonantulana devotionis honorum hoc tit. disc. sequenti.

Ideoque cum Octavius filius Victoriae esset masculus, & ipsi pariter masculi ex masculo procreati, de plano inferabant dictum verbum generatione masculina in eis veritari, cum duplicitas linea seu generationis masculina scilicet & feminina, quantum una incipit à filiis, altera à filiabus, ita procedat in viro ac in muliere, atque ubi non constat ad familiam seu assignationem habitum tuisse respectum, sed contemplatum esse solum lexum, sufficit istum verificari in personis vocatis, non curato, at proverbiant à masculo vel à feminina juxta communem & receptam traditionem, de qua ferè omnes cumulando Bellon. jun. conf. 72. & 73. Larrea dec. Granaten. 36. & 54. Rota decif. 6. par. prima diversi in Bonon. successoris coram Bichio decif. 402. par. 9. & dec. 84 par. 10. rec. Bonon. fideicommissi de Barberis coram Corrado & Bichio dec. 95. & 218. par. 11. rec. & d. quibus & aliis frequenter in sua materia sub tit. de fideicommissis.

Idemque delungi dicebant ex verbis capitulo, instrumento non adversantium, sed solum ab isto interpretationem seu meliore declarationem recipientium, quia cum in Capitulo diceretur à terza generatione da cominciare de tutti li suoi figli, dictio à, vel ab, filiis adiecta juxta grammaticales regulas importabat exclusionem per sonarum, à quibus initium erat, ideoque cum generationes inciperent à filiis filiorum, verificabatur ut supra terminus generationis masculinæ in eodem stricto sensu, in quo Rota illud accepit in eadem causa contra Dianam Horatii filiam, ut in discursu precedentis.

Contrarium verò ut supra fuit resolutum, quia cum actiones essent descendentes à Victoria feminina, dici

D non

3 non poterant de generatione masculina Joannis Baptista stipulatoris, juxta theorream *Castrensem*, in l. *maritius* nn. 5. *Cod. de procur.* & aliorum, quos latè deducunt *Caldas de Jur. emphyt. lib. 2. quæst. 24. nn. 86. cum seqq.* & cæteri cumulati in decisionibus deluper editis, & disc. precedenti.

Nil refragante, quod ipsi essent masculi, quia infecta primitiva, inficitur etiam derivativa, neque potest esse majoris virtus vel operationis caufatum, quam ejus causa producens ex *Castrensem*, in d.l. *maritius* & cons. 190. num. 4. *volum. 2. cum aliis*, qui plenè in eisdem decisionibus cumulantur, ubi respondendo ad dictiorem, à, in regulis grammaticalibus stare solitam exclusivè, dicitur in terminis legalibus ab istis grammaticalibus recedi, quories, subiecta materia, seu verisimilis mens contrahentium suaderet stare debere potius inclusivè quam exclusivè, ut declarant *Archidiaconus in cap. Statutum num. 12. de probend.* in 6. *Oldrad. cons. 49. numer. 1. Tiraquell. de retract.* *lgn. 5. 1. Glossa. num. 33. Rota decis. 703 num. 3. par. 4. divers.* & cæteri in eisdem decisionibus adducti, praesertim in prima.

Et in specialibus terminis concessionis emphyeutice factæ ad tertiam generationem ab aliquo inchoandam, quod illa persona sit inclusivè, & constituit primum gradum, habetur apud *Burrati. decis. 602. numer. 9. & in Forosempionen. seu Eugubina emphycus. 26. Junii 1636. coram Coccino. decis. 357. par. 11. rec.*

Utrumque autem in praesenti concurrere, Ego & cæteri pro Monasterio scribentes dicebamus, natum scilicet contractus fieri soliti ad tres generationes, comprehensa etiam regulariter generatione activa stipulatoris, si & ad summum, ita exulta, ita ut esset pro filiis, nepotibus, & pronepotibus, ultra quos injure non repetitur, etiam attenta magis benigna opinione pro concessionariis, ut emphyeutis ad tertiam generationem extendatur, non computata persona stipulatoris, nam ita ad abnepotes extenderetur, unde concessio non esset ad tertiam, sed ad quartam vel quinram, ex qua etiam ratione resultat verisimilis intentio à communis solito regulanda. Unde propterea clarus dictorum verborum intellectus erat, ita explicatum fuisse, ad removendam eam questionem, de qua apud *Merlin. dicta decis. 420. & 454. & dicta decis. 355. par. 11. rec.* & alios, de quibus in dicta *Bonon. seu Nonantulana* *discursus* sequi. An scilicet facta simplierer concessione ad tertiam generationem, computanda esset persona generantis, ut ita pro istius exclusione, qualis erat Joannes Baptista stipulator, explicare voluerint.

Eademque responsione dicebatur, & in decisione admittitur, tolli argumentum deductum ex verbo, *eorum*, contento in instrumento super Capitulis stipulato, quia licet dictum verbum regulariter operetur est. & cum exclusivum personæ, cui adjectum est, nihilominus, vel ob dinumerationem personarum, vel ob alias conjecturas, seu circumstantias diversam voluntatem ostendentes, ab ista uptotè simplici præsumptione, seu conjectura de facili receditur, ut in specie habetur *dicta decis. 420. Merlin. in fin. in alleg. Forosempionen. seu Eugubina bonorum coram Coccino, & dicta Bononien. seu Nonantulana* *disc. preced.*

Et nihilominus ubi verba instrumenti diversum haberent intellectum, quam resultantem à Capitulis, istis potius quam illi stari debet, ut per *Merlin. decis. 603. nn. 17. Penia decis. 1237. num. 19. cum seqq.* Adden. ad *Gregor. decis. 168. nn. 8.* & alios in decisionibus plenè congestos, ac videtur principium receptum, ut in specie habetur ex protelio actum in *Bononien. fidei-*

commis. de Pepulis sub tit. de fidei commiss. &c in decisionibus in causa editis, quoties aliundè saltè admiculativè non constet de animo novandi, ac aliquid per sublequens instrumentum addendi vel minuendi ex iis qua in praecedentibus Capitulis convenia erant, quoniam Capitula dicuntur verba partium, & continent substantiam voluntatis contrahentium, instrumenta vero continent verba notariorum, qui ut plurimum transribentes instrumentorum minutias ab eorum formalitatis ipsiusmet ignorant quid scribant; Et clarius in praesenti, dum in eodem instrumento partes expressè declarant illud fieri ad Capitulorum observantiam, executionem, & majorum firmitatem, nil penitus immutando vel alterando.

Omnenque difficultatem removebant beneplacitum Apostolicum deluper expeditem, ac sententia executoris, quia ex utriusque verbis liquido apparet constabat hanc fuisse partium voluntatem, ut scilicet non computara persona ipsius Jo. Baptista stipulatoris, tres generationes ab ejus filiis inclusivè computari deberent. Cum enim beneplacitum sit illud, quod in his concessionibus alia in validis animat & informat actum, hinc proinde illud est attendendum, etiam si à verbis instrumenti vel conventionis deviet, ubi bene Seraphin. decis. 868. confirmata 7. Maii 1590. coram Gipso Altograd. cons. 22. n. 8. lib. 1. ideoque refrendando etiam ad solam veritatem, resolutiones justæ, ac bene fundata vila fuerunt.

Et quidem initio hujus causæ Ego qui in alia scriperam pro Principissa Diana contra Monasterium, de qua *disc. preced.* dicebam longè in jure, & apud DD. probabilius esse, ut sub vocabulo generationis masculina veniat neptis ex filio, ut potè posita intrà lineam seu generationem masculinam primi stipitis, quam filia primi acquirentis ejusque descendentes, qui reputandi sunt de linea & generatione facti in linea ejusdem stipitis, ut *dicto disc. precedenti*, deductum fuit, unde vel prima resolutio revocanda erat, vel ista prætensiō omnino improbabilis remanebat.

BONONIEN.

S E U

NONANTULANA

BONORUM

P R O

MARCHIONISSA VICTORIA

DE PEPULIS,

C U M

ABBATIA NONANTULANA.

Casus decisus per Rotam pro Abbatia.

An & quando in concessione ad tertiam generationem, includatur generatio activa ipsius acquirentis, ita ut restringatur ad filios & nepotes, vel potius illa non inclusa, comprehendantur pronepotes.

S U M -